

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija: Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapelkas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

№ 42 (1146)

Sestdien, 1958. g. 5. aprīlī

9. gads

Pareizu ražošanas plānu katrā kolhozā

Izmantojot tiesības patstāvīgi plānot ražošanu savās sabiedriskajās saimniecībās, kolhozi organizē to atbilstoši vietējiem apstākļiem un, pirmkārt, cenšas nostiprināt lopbarības bāzi.

Aizvadītā gada decembra mēnesī kolhozi jau sastādīja un izskatīja ražošanas plāna kopsavilkumus 1958. gadam. Tagad jo sevišķi svarīgi ir tas, cik reāli, izejot no šī plāna kopsavilkuma, tiks izstrādāti plāna uzdevumi katrai kompleksai un laukopības brigādei, katram posmam. Ražošanas plāna uzdevuma sastādīšanā jāiesaista plašas kolhoznieku masas, jāņem vērā lauksaimniecības pirmrindnieku pieredze un sasniegumi. Tas dos iespēju pilnīgāk atklāt iespējamās rezerves, lai kāpinātu lauksaimniecības produktu ražošanu. Ļoti svarīgi arī tas, lai ražošanas plāna uzdevums tiktu apspriests no kolhoznieku — darba darītāju puses katrā kompleksā brigādē, katrā posmā, lai, izejot pavasara lauku darbos, būtu zināms katram kolhozniekam, kādi rādītāji jāsaņem, lai saņemtu papildmaksu. Nedrīkst pieļaut tādas kļūdas, kā aizvadītajā gadā lauksaimniecības arteļi „Darba tauta”, kur ražošanas plāna uzdevumi tika izņemti no agronoma portfeļa tikai atskaites sapulcē, ar kuriem nebija iepazīstināti pat brigādiēri, nerunājot par kolhozniekiem.

Sastādot ražošanas plānus, līdzekļus kolhozu valdēm, ņemot vērā kolhoznieku ierosinājumus un lauksaimniecības pirmrindnieku pieredzi, jākorrigē darba normas un izcenojumi, kā arī prēmiju atmaksas sistēma, jo tas katrā atsevišķā lauksaimniecības nozarē ietekmē kolhoznieku ieinteresētību piedalīties ražošanā. Lauksaimniecības arteļa „Nākotne” darbarūki šogad vienbalsīgi atbalstīja kolhoza valdes izstrādāto jauno atmaksas kārtību administratīvajam personālam, tas ir, izejot no saražotās produkcijas daudzuma arī visa veida piemaksas tiks aprēķinātas, izejot no ražotās produkcijas plāna pārpildījuma. Kolhozos, apspriežot ražošanas plāna uzdevumus, tālāk jāpādomā par administratīvā personāla štatu samazināšanu, kas atsevišķos kolhozos zināmā mērā rada darba organizācijas dublēšanu, jeb katrs no šā darba darītājiem nav atradis savu īsto vietu.

Rajona kolhozu vadība un kolhoznieki pārliecināti, ka pašreizējās darba metodes un palīdzība, ko sniedz valsts, nodrošinās visu kolhozu strauju augšupeju un sestās piecgades plānā paredzētā lauksaimniecības produktu ražošanas līmeņa sasniegšanu jau 1959. gadā.

Mūsu rajona linkopji sociālistiskās sacensības uzvarētāju vidū

Latvijas KP CK un republikas Ministru Padome, izskatījusi linkopības rajonu sociālistiskās sacensības rezultātus 1957. gadā, pieņēma attiecīgu lēmumu. Tajā atzīmēts, ka labākos rādītājus linkopībā guvuši Viļānu, Ilūkstes, Krustpils, Līvānu un Valmieras rajonu kolhozi. Šie rajoni atzīti par uzvarētājiem sociālistiskajā sacensībā.

Ar Latvijas KP CK un republikas Ministru Padomes lēmumu Līvānu rajonam piešķirta trešā naudas prēmija 5.000 rubļu apmērā.

Partijas un valdības apbalvojums mūsu rajona linkopjus aicina uz jauniem darba panākumiem linkopībā.

Rajona linkopji, rosīgi gatavojieties šā gada līnu sējai! Iegūsim arī šogad augstas līnu ražas!

Tehnika pašu kolhoznieku rokās

Fotoreportāža

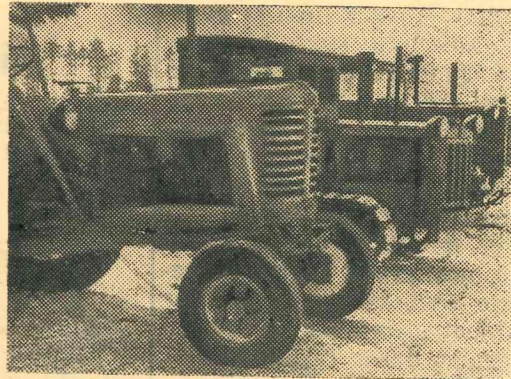
KAD visos rajona kolhozos notika jautājuma apspriešana par MTS reorganizāciju, kolhoza „Druva” laudis vienprātīgi nolēma iepirkt no MTS traktorus un citas lauksaimniecības mašīnas. Kolhozs iegādājies jau 3 traktorus ar piekabes inventāru, graudu kombainu purvu diskus, sējmašīnas un citu tehniku.

Tūlīt pēc tehnikas pārvešanas uz kolhozu traktori tika nodoti pašu kolhoza mehanizatoru rokās. Šopavas ar kolhoza „Druva” laukos strādā jau pašu kolhoza tehnika.

Attēlos: (augšā no labās) kolhoza priekšsēdētājs b. Pastars, traktoristi Gardejs Ivanovs, Jānis Patmalnieks un kolhoza mehāniķis Alfreds Rušenieks apskata nopirkto kolhoza traktoru. (Pa kreisi) kolhoza tērauda kumeļu parks.

A. Svīlpes foto

Vai pavasaris čapajeviešus nepārsteigs nesagatavotus?

ATLIKUŠAS skaitāmas dienas, kad kolhozu tīrumos atkal iedūksies traktori, kad tīrumi pēc ziemas miega atmodīsies jaunai ražai. Zemkopim šis ir

svarīgākais darba posms. To zina katrs, kas minis aiz arkla vagu un kaisījis sēklu rūpīgi sastrādātā zemē. Bet kā šim darbam gatavojas Čapajeva kolhoza valde?

Sēkla neatbilst izsējas kondīcijai

PIRMOS sēklu paaugstus kolhoza agronomu b. Pinkulis nodeva analīzei vēl janvāra sākumā. Taču analīzes rezultāti izrādījās ne tādi, kādus sapemt būtu vēlējies kolhoza valde un b. Pinkulis. Devīppadsmit tonnas auzu sējai izrādījās nederīgas mitruma un tīrības ziņā. Nākošā sēklu partija — mīksts arī neatbilda izsējas kondīcijai

tīrības trūkuma un paaugstinātā mitruma dēļ. Bet gandrīz četras tonnas miežu izrādījās tikai ar 57 procentu dīgļspēju un stipri paaugstinātu mitruma procentu.

Savā slēdzienā sēklu laboratorija ieteica visu sēklu vēlreiz pārkaltēt, attīrīt no piejaukumiem un vēlreiz nosūtīt analīzei. Bet kas ir izdarīts šajos vairāk nekā divos mēnešos? Jāsaka, nekas. Par sēklas kaltēšanu un tīrīšanu b. Pinkulis un kolhoza priekšsēdētāja vietnieks b. Strods vienīgi runā un sūrojas, ka kolhozam nav savas kaltes. Arī sējai nederīgos miežus valde vilcīnās apmainīt pret dīgstošu sēklu. Ir pēdējais laiks darīt visu nepieciešamo, lai kolhoza laukiem sagatavotu labas kvalitātes sēklu un varētu iegūt šajā gadā plānoto graudaugu ražu — pa 10,1 ent no katra hektāra.

Arī inventāra remonts vēl nav uzsākts

PIE kolhoza smēdes redzamas sniegā ieputinātas atsperecēšanas, zāles plāvēji, rati, arkli un cits lauku darbu inventārs. Kalējs Eduards Dimants bažīgi pārlaidis tam skatu paskaidro: — Šos darbarīkus un mašīnas remontam savedis tikai viens posms. Pirms sējas šeit parasti saved visu kolhoza remontējamo inventāru...

Kļūst skaidrs, ka kalējs viens pats ar šo darbu galā netiks. Jādziļi palīgi un darbs jāuzsāk nekavējoties. Bet kā lai strādā, ja nav ne sauļas ogļu un ne kripatas dzelzs, — sa-

ka b. Dimants. — Esmu daudzreiz par to runājis ar priekšsēdētāju un agronomu, bet viss velti. Smēdē sanestais ziemas puteņu sniegis apliecina b. Dimanta vārdus, ka šoziem nav cilāts kalēja veseris.

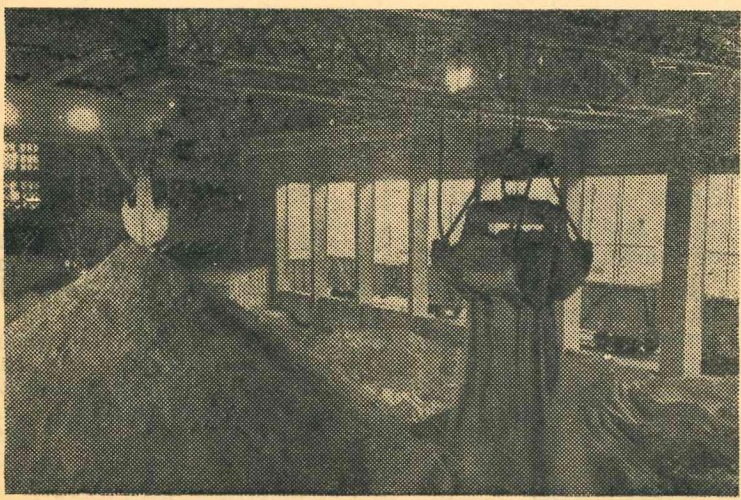
Biedri Strods un Pinkulis, no kuru vadības atkarīgas savlaicīga sagatavošanās lauku darbiem, attaisnojas, ka remonta darbi nav uzsākti ogļu un dzelzs trūkuma dēļ. Taču, ja viņi paaugstinātu par šo jautājumu patērētāju biedrībā, tad uzzinātu, ka Līvānos ir dabūjamas gan ogles, gan dzelzs.

Ātrāk jāizved kūtsmēsli

NEVAR teikt, ka kolhozā nebūtu organizēta kūdras kūtsmestu izvešana. Ik dienas pie mēslojuma izvešanas strādā 7—8 pajūgi. Tomēr tempis, kādos norit darbs, vēl neapmierina. Triju mēnešu laikā uz laukiem izvestas tikai 920 tonnas kūtsmēslu un 140 tonnas kūdras. Bet pie fermām ir uzkrājušās vēl apmēram 400 tonnas kūtsmēslu. Ja ve-

šanu turpinās arī uz priekšu tādos pat tempos, tad šo darbu varēs pabeigt tikai ap 15. maiju. Tāpēc, lai lauki saņemtu paredzēto mēslojumu un organizēti varētu izvest pavasara sēju, līdzās sēklas materiāla sagatavošanai un inventāra remontam jāpastedzina arī kūtsmēslu izvešana un šajā darbā jāiesaista viss kolhozā esošais vilcējspēks.

R. Vīgants

Rīgas superfosfāta fabrika katru mēnesi palielinot ražošanu virs plāna devusi vairāk kā 3000 tonnas superfosfāta.

Attēlā: gatavās produkcijas noliktavā.

LTA fotohronika.

Skolu dzīve

Kurināmā sagāde jaunajam mācību gadam

1958. gadā kurināmā sagāde Līvānu rajona skolām, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, norit daudz straujāk, visumā skolas šogad izvēlējušās citu ceļu kurināmā sagādē, tas ir grūtāks, nevis gaidot, kad to izveidīs rūpkombināts ap 60,— sterā, bet iepērkot no mežniecības no 18—22 rbļ. sterā un izvedot pašiem saimnieciskā kārtā ar bērnu vecāku un kolhozu palīdzību. Pie rajona skolām saimnieciskā kārtā pievests 1320 steru malkas caurmērā par 20 rbļ. sterā, par kuru vajadzētu caur rūpkombinātu veidot samaksāt ap 80 tūkstoš rbļ., bet izvedot malku skolas pašas samaksāja ap 30 tūkstoš rbļ., līdz ar to ietaupot ap 50 tūkstoš rbļ., kuri paliek skolu budžetā. Šo naudu skolas varēs izlietot, gan nodrošinot skolotājiem komunālos pakalpojumus uz laukiem, tāpat mācības un uzskates līdzekļu iegādei, varēs nostiprināt skolu materiālo bāzi, jo uz šodien tā ir diezgan nabadzīga. Šo ceļu pagaidām neiet vēl Rudzētu vidusskola, Līvānu I un Līvānu II vidusskolas.

Ieskaitot malku, ko ir piegādājis skolām rajona rūpkombināts, pie skolām pievesti 1725 steri malkas, tas ir 75% no skolām nepieciešamās malkas jaunajam mācību gadam.

Sagādāt malku saimnieciskā kārtā ir daudz izdevīgāk, jo malka tiek pievesta

jau ziemā, kad labi ceļi, līdz rudenim labi izkalst un galvenais ir trīs reizes lētāk. Tā Rudzētu vidusskolai saimnieciskiem izdevumiem gada laikā paredzēti ap 37 tūkstoši rbļ. Ja paši izved 300 steru malkas ar kolhoza, bērnu vecāku palīdzību, kura paredzēta pēc plāna, tad malka izmaksā ap 7 tūkstoš rbļ., bet ja rūpkombināts—tad 18 tūkstoši. Ja skolas saimniecības darlas vadītājs organizētu malkas pievešanu, tad skolas budžetā ietaupītos ap 10 tūkstoš rbļ., kurus varētu izlietot gan komunāliem pakalpojumiem skolotājiem, gan mācību un uzskates līdzekļu iegādei, nostiprinātu skolas materiālo bāzi. Visas iespējas ir, tikai atkarīgs viss no tā, kā mēs rīkojamies.

Labi šo jautājumu izpratusies Vanagu 7-gadīgā skola (direktors b. Rudzāts), kura jau saimnieciskā kārtā pievedusi pie skolas 190 steru malkas, tāpat Sutru 7-gadīgā skola 160 steru, Daugavas 120 steru un citas. No pamatskolām visorganizētāk šo jautājumu nokārtojušas Birzāku, Līvānu ciema, Madalīpas pamatskolas. Ievērojot rakstā teikto, skolas var veikt savlaicīgi šo uzdevumu, nostiprināt skolas materiālo bāzi, kas radīs iespējas uzlabot mācīšanas un audzināšanas darbu rajona skolās, realizēt obligāto 7-gadīgo izglītību rajonā.

A. Lustīks,
TIN vadītājs

Celtniecības darbi Līvānu spirta rūpnīcas slēgtajā kanalizācijas trasē jāatjauno nekavējot

Jau ilgu laiku Līvānu rajona spirta rūpnīca savus netīros notekūdeņus noplūdināja Daugavā ar vajēju grāvi, kurš iet pa pilsētas teritoriju.

Pavasara un vasaras mēnešos grāvis, kas ir pārpildīts ar netīrumiem, ir lieliska barotne dažādiem slimību izsāucējiem — mikrobiem, kā arī pateicīga vieta mušu savairošanai un izplatīšanai.

Rajona sanitāri-epidemioloģiskā stacija jau 1956. gada sākumā izvirzīja spirta rūpnīcai prasību, lai tā vajēju notekūdeņus grāvi aizvieto ar slēgtu kanalizācijas sistēmu.

Pagājušā gada jūlijā spirta rūpnīca noslēdza līgumu ar Daugavpils vispārējo celtniecības trestu slēgtās kanalizācijas būvei. Saskaņā ar līgumu celtniecība bija jāveic līdz 1958. gada 1. janvārim. Pagājušā gada rudenī celtniecības trests intensīvi izvērsa celtniecības darbus kanalizācijas trasē, bet līdz šai gada sākumam celtniecības darbi bija veikti tikai par 80 procentiem. Prakse rāda, ka Daugavpils celtniecības trests darbus veic neritimiski, nerūpējas, lai trasē ik dienas strādātu nepieciešamais cilvēku skaits un mehānismi.

No līdzekļiem, kas pagājušajā gadā bija iedalīti spirta rūpnīcai celtniecības pabeigšanai, līdz šai gada sākumam izlietoti tikai 69 procenti.

Pārbaudot celtniecības gaitu atklājās, ka darbi ziemas periodā pārtraukti, jo Līvānu spirta rūpnīca nav noslēgusi līgumu ar celtniecības trestu par darbu pabeigšanu 1958. gadā, kā arī nav apmaksājusi celtniecības trestam par darbiem, kas veikti šai gada janvāra mēnesī.

Neskatoties uz sankcijām, kuras pielietoja sanitāri-epidemioloģiskā stacija kā pret spirta rūpnīcu, tā arī Daugavpils vispārējo celtniecības trestu, lai paātrinātu darbu nobeigumu, līdz pat šai dienai kanalizācijas trasē valda klusums.

Tuvojas pavasaris un var sagaidīt, ka spirta rūpnīcas notekūdeņu grāvis jau kuro reizi pārplūdinās apkārtējo teritoriju, radot antisanitārus apstākļus mūsu pilsētā, bet Līvānu rajona spirta rūpnīcas administrācija joprojām nerūpējas, lai celtniecības darbus paātrinātu un pabeigtu slēgtās kanalizācijas būvi.

Jājautā Līvānu spirta rūpnīcas direktoram b. Greilem, cik ilgi mūsu pilsētas iedzīvotāji būs spiesti samierināties ar neciešamo sanitāro stāvokli, ko rada rūpnīcas notekūdeņi.

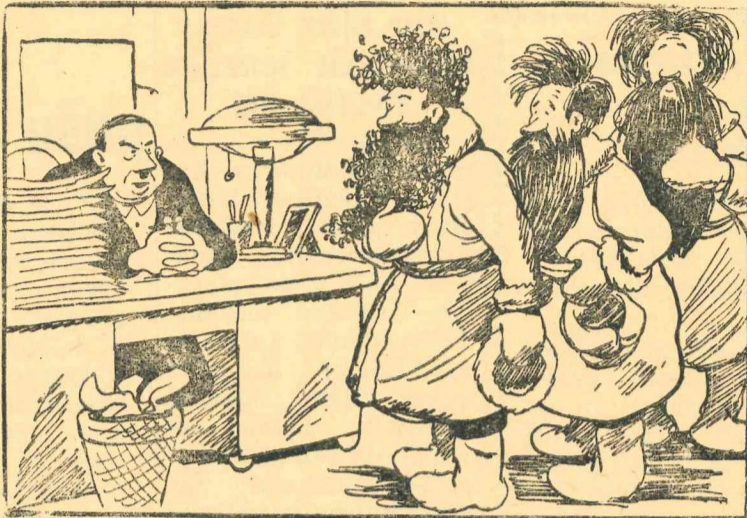
I. Dauksts,
Līvānu rajona galvenā ārsta palīgs san-epidemioloģiskā darbā

E. Priede,
Līvānu rajona slimnīcas san-ārsta palīgs

Humors un satira

Kas tad vēl vajadzīgs?

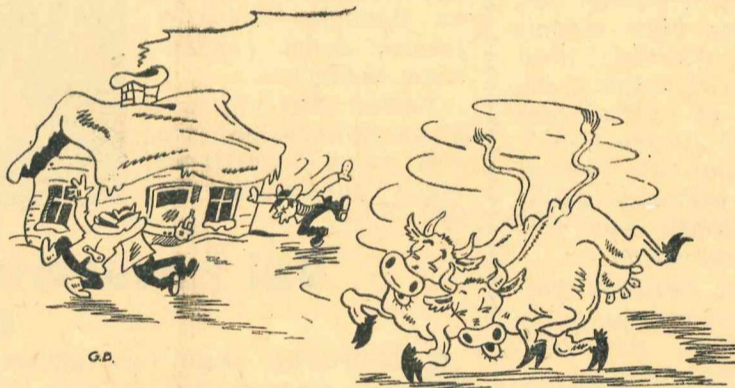
Rudzētu, Kursiņu, Vanagu, Rauniešu un citos rajona attālākajos kolhozos un ciemos nav friz: tavu, tāpēc iedzīvotājiem nepieciešamības gadījumos jābrauc uz Līvāniem. Fakts

— Nu rādās viss ciemā ir: ir kino, ir bibliotēka, ir klubs. Ko tad vēl jums vajag?

Tas šķiedenis bija stiprs pēc velna

Dažos kolhozos dzīvo cilvēki, kas nodarbojas ar kandžas tēcināšanu. Vairāki kandžas brūvētāji jau sapēmuši sodu. Fakts

Lopīņi: — Šķiedenis bij' stiprs pēc vella...

Par starptautiskām temām

Līdzsvars?

AMERIKĀNU agentūras Anezen oficiāli paziņojušas, ka „Avangard I” — „Priekšpulkis I” (šādu daiļskanīgu vārdu aizjūras zinātnieki piešķirušā amerikāņu mikropavadonim, kas kosmosā parādījās ar pusgada nokavēšanu) — tāpat kā viņa priekštecis „Explorer” kustoties nevis pa iepriekš paredzēto orbitu, bet gan izdarījis vismaz trīs tūkstoš km lielu „sānu lēcieni”.

Vācu laikraksts „Junge Welt” izteica aizdomas, ka „Avangarda” untumos droši vien „vainīgs kāds dzīvnieks”, kas ievietots pavadonī. Bet, par cik „Avangarda” lielums neatļauj domāt par kādu nebūt lielu ku būtni, kamēr orbitas deformācijas izmēri visai ievērojami, — laikraksts pieņem, ka runa varētu būt tikai par... „suņu blusu, kuras lēcieni aizrauj līdz visu pavadoni — blusu...”

Visu to varētu šeit neminēt, ja šinīs dienās Rietumvācijas laikrakstā „Der Kurier” melns uz balta nebūtu nodrukāts

ka „Avangarda” starts atjaunojis līdzsvaru starp ASV un PSRS, ku-

ru bija iztraucējuši Maskavas pēdējie panākumi raketu un pavadoņu palaišanā.”

ASV vagari pavisam acīm redzami pārcentušies. Pat Verners fon Brauns — „Avangarda № 1” radītājs publiski atzinis, ka „PSRS joprojām stingri tur pirmo vietu”, bet „New York Times” 20. martā uzsvēra: „Tā ir rūgta patiesība, ka neesam vēl palaiduši kosmosā satelītu, kura svārs būtu sasniedzis kaut pusi no pirmā padomju pavadoņa svara, nemaz jau nerunājot par otro”.

„New York Times” gaužas ne bez pamata.

Padomju zemes pavadoņi pacelti iepriekš paredzētā orbitā un otra pavadoņa svārs attiecas pret „Avangarda I” svaru kā 340:1.

Šādos apstākļos atliek tikai jautāt laikraksta „Der Kurier” redaktoriem:

Ja šādu attiecību, kung, saucat par līdzsvaru, ko tad, interesanti, dēvējat par pārsvaru?

Tiesa, viena lieta mums jau ir skaidra — paši avīzes izdevēji zaudējuši ne tikai līdzsvara izjūtu, bet arī humora mēru. V.

Kā Krišs pagiras salāpīja

Krišu Likumiņu todien no paša rīta mocīja nelāga jutopa. Galva no pagīrām brīžiem vai pušu sprāga. Kājas ceļgalos lodzījās kā no gumijas. Lai noslēptu pirkstu drebešanu no darba biedru acīm, Krišs rokas savilka dūrēs un drošības labad noslēpa tās dziļi jo dziļi bikšu kabatās.

— Kaut līdz pusdienām, iekāms izvēdināsies galva, neizsauktu pie sevis priekšnieks, — Likumiņa dūcošajā galvā nerimās doma. Katram gadījumam Likumiņš tomēr sagatavojās uz to jaunāko. Līdzko Krišs atvēra muti, kabinetu pildīja smaka kā no degvīna pagraba. Steigā tas sakošāja krietnu žūksni priekšu skuju, rīsus norīja veselu paciņu „Sen-sen” un vienā rāvienā sūksus izsūca pus flakona odekolona. Likumiņš nomierinājās. Tagad no viņa smaržoja pēc aptiekas un parfimērijas preču veikala. Līdz ar to saplaka arī bailes no priekšnieka izsaukuma.

Bet tad negaidot atvērās priekšnieka kabineta durvis un... izsaukums: — Vai atskaiti pārvaldei sastādīji? — Krišs Likumiņš, uztraukuma pārņemts, pa ausu galam uztvēra priekšnieka jautājumu. Sastapās divi acu pāri un viens otrā pētījoši urbās. Ko nodomāja priekšnieks, Likumiņš zināja, jo uz pagīrām viņam vienmēr tecēja acis, tas priekšniekam bija jau zināms. Bet, ieraugot, ka arī priekšnieka šaurās acis plāvo kā biešu sulai līdzīgā šķidrumā, Likumiņš kļuva drošāks un omulīgāks.

Katrs priekšnieka vārds mazināja Likumiņa smagās pagīras. No tā mutes plūda tāda pat smaka kā vēl nesen no Likumiņa. Rikojumi, norādījumi un aizrādījumi šoreiz bija paši un Likumiņš paspēja tā saosties, ka iegribējās pat uzkost. No pagīrām nebija vairs ne vēsts. Izgājis no priekšnieka kabineta, Krišs Likumiņš nodomāja: — Ja šāda sagādīšanās rastos biežāk, nevajadzētu lieki izdot naudu pagīru lāpīšanai.

P. Žagars

PA „ASO NĀTRU” MATERIĀLU PĒDĀM

Šā gada 18. marta numurā rakstā ar virsrakstu „Guļ un neprotē” rakstījām par atkritumu urnām, kuras pilsētā atradās neapskaužamā stāvoklī.

Līvānu pilsētas izpildu komitejas priekšsēdētājs b. Meirāns redakcijai ziņo, ka urnas pilsētā novietotas vertikālā stāvoklī un no sniega un ledus atbrīvotas.

Redaktora v. i. A. SVILPE